מה להלן בשבעים ואחד · תימה אמאי לא תני להו לסוטה וזקן ממרא בפ"ק דסנהדרין (דף כ.) כהדי הני דהוו בב"ד של שבעים ואחד וי"ל משום דגמר של סוטה וזקן ממרא לא היה בבית דין של שבעים ואחד · קשיא

מה להלן בבית דין של שבעים ואחד · קשיא כיון דילפינן מזקן ממרא אתא לך למימר גבי סוטה שהמקום גורם כמו גבי זקן ממרא ולכך היו מעלין אותה לעזרת הנשים ת"ל פסקו המים המרים מיום שנלמה סנהדרין ויבשה לה בחטאת כדאמר בפרק היו בודקין (סנהדרין דף מא.) לפי שלא רצו לדון דיני נפשות לפי שהמקום גורם ובפרק בתרא דמכילתין (נקמן דף מז.) אמרינן דרבן יוחנן בן זכאי הפסיקן וקודם נעות סנהדרין אומר בפרק היו בודקין (שם מא.) דרבן יוחנן בן זכאי תלמיד יוסב לפני רבו היה ולא מקרי רבן וגרלה דאיוש לא היה מעכב ואם לא היו מאיימין כלל אעפ"כ היה שותה הילכך היתה טהגת אפי' לאחר נעות:

לא עבר זר בתוכם · פירש ר"י (ו) בשם רבי שמואל הייט בחלוקת יחזקאל ברלוכן ויהודה שבשים: **שמעת** מינה כותבין שובר · תימה והא הכא לא אפשר בלא שובר אם היא אומרת אבדה כתובתי במה יכוף אותה להחזיר כתובתה בשלמא לזה בעלמא מעכב הפרעון עד שיחזיר מעה את השטר אבל כאן אין פרעון שהרי כאן אבדה כתובתה והיכא דלא אפשר דברי הכל כותבין וי"ל שהיה יכול לעכב את הגט אלא על שתחזיר לו הכתובה אבל תמיה לפוס מאי דמסיק במקום שאין כותבין כתובה כותבין שובר למה לי למיכתב שובר יקרע הגט ויכתוב עליו גיטא דן דקרעיתו לא משום דגיטא פסולא הוא אלא דלא תהדר ותגבי ביה זימנא אחריתי דלמרינן בפ' הכותב (כתובות דף פט:) דבריים ובפרק קמא דבבא מציעא (דף יח.) וי"ל דהכא מייני מן הסכנה. ואיכא דאמר בפרק הכותב (כתובות דף פט:) דנובה בעדי גירושין אפילו בלא גט: **אמר** רבא במקום שאין כותבין כתובה עסקינן · מקשים הא במקום שכותבין אין כותבין שובר ובגט פשוט (ב"ב ל' קעט:) אמר ה"ג מסתברא דכותבין שובר דאי אין כותבין יאכל הלה וחדי א"ל תני אלא מאי כותבין אבל שובר יאכל הלה וחדי א"ל רבא אין עבד ליה לאיש מלוה אלא מלוה דקיבל אותה סברא דכותבין וגרלה דרבא ס"ל כותבין אבל הכא דתייה בעלמא הוא דליכא למשמע מהכא דכותבין שובר:

ששם

ארוחי (ג): אם אמרה טמאה אני וכו': *שמעת מינה כותבין שובר אמר אביי חני מקרעת, א"ל רבא והא שוברת קתני? אלא אמר רבא במקום שאין כותבין כתובה עסקינן: ואם אמרה טהורה אני מעלין אותה לשערי מזרח מעלין אותה התם

וקטליאות נזמים וטבעות "מעבירין ממנה כדי לנוולה *ואחר כך יביא חבל מצרי וקושרו למעלה מדייה יכל הרוצה לראות, בא לראות חוץ מעבריה ושפחותיה מפני שלבה גם בהן כל הנשים מותרות לראותה שנאמר ונסרו כל הנשים ולא תעשינה כזמתכנה: **גמ'** מנהני מילי א"ר חייא בר גמדא א"ר יוסי בר' חנינא אתיא "תורה-תורה: כתיב הכא עשה לה הכהן את כל התורה והכתיב התם על פי התורה אשר יורוך מה להלן בשבעים ואחד אף כאן בשבעים ואחד: ומאיימין עליה וכו': ורמינהו כדרך שמאיימין עליה שלא תשתה כך מאיימין עליה שתשתה אומרים לה בתי אם ברור לך הדבר שטהורה את עמדי על בורייך ושתי לפי שאין מים המרים דומין אלא לסם יבש שמונח על בשר חי: אם יש שם מכה מחלחל ויורד, אין שם מכה אינו מעיל כלום לא קשיא כאן קודם שנמחקה מגילה באן לאחר שנמחקה מגילה: ואומר לפניה וכו': ת"ר ואומר לפניה דברים של הגדה ומעשים שאירעו בכתובים הראשונים כגון אשר חכמים יגידו ולא כחדו מאבותם יהודה הודה ולא בוש מה היה סופו? נחל חיי העולם הבא ראובן הודה ולא בוש מה היה סופו נחל חיי העולם הבא ומה שכרן מה שכרן בדקא אמרינן אלא מה שכרן בעולם הזה? להם לבדם נתנה הארץ ולא עבר זר בתוכם בשלמא ביהודה אשכחן דאודי דכתיב יוכר יהודה ויאמר צדקה ממני אלא ראובן מנלן דאודי? דא"ר שמואל בר נחמני אמר ר' יונתן מאי דכתיב יחי ראובן ואל ימות ויאת ליהודה: כל אותן שנים שהיו ישראל במדבר היו עצמותיו של יהודה מגולגלין בארון עד שעמד משה ובקש עליו רחמים, אמר לפניו: רבש"ע מי גרם לראובן שתגרה יהודה ויאת ליהודה: (ג) (מיד) שמע ה' קול יהודה על איבריה בשפא, ולא הוה קא מעיילין ליה למתיבתא דרקיעא ואל עמו תביאנו, ולא הוה קא ידע משקל ומשרה בשמעתא בהדי רבנן ידיו רב לו, לא הוה קא סלקא ליה שמעתא אליבא דהילכתא ועזר מצריו תהיה, בשלמא יהודה דאודי כי היכי דלא תישרף תמר אלא ראובן למה ליה דאודי? ודאמר רב ששת חציף עלי (בר ישראל) דמפריש חטאה? כי היכי דלא ליתשדו מינה כותבין שובר אמר אביי חני מקרעת, א"ל רבא והא שוברת קתני? אלא אמר רבא במקום שאין כותבין כתובה עסקינן: ואם אמרה טהורה אני מעלין אותה לשערי מזרח מעלין אותה התם

עיין משפט נר מצוה

לח א מיי' פ"ג מהל' סוטה הלכה ד סמג עשין ט:

למ ב מיי' שם הל' יח:

מ ג מיי' שם הל' ה:

מא ד מיי' שם הל' ו:

מב ה מיי' שם הל' ה:

מג ו ז מיי' שם פ"ד הל' ה סמג שם:

מד ח מיי' שם פ"ג הלכה ג:

מה ט מיי' פ"ב מהל' תשובה הלכה ה ופיה"מ פ"ח מ' מרז סנהד' ג סמג"ע:

גליון

קוראי אתי מאמין / הסולה לטיות והא מאיתנו כאיני דאמאיין עליה בלי טלא תמה

תוספות שאנץ

לבדם נתנה הארץ פ"ה יהודה וכת למלכות בתוספתא דברכות (פ"ד) קאמר דראשון נטל תחלה חלק בעבר הירדן: הוי עצמותיו מגולגלין פ"ה איבריו היו מתפרקין בארונו מפני שנרה את עצמו בערבונו של בנימין והשאיר לך כל הימים אפי' לעולם הבא ומהכא נפקא לן גידוי של תלמיד חכם אפילו על תנאי בא ליה: מי גרם שיהודה יהודי' פ"ה דאמרי' במדרש ר' הגדומא בשעה שאמר יהודה צדקה ממני אמר ראובן גם אני בלבלתי יצועי אבי ועכשיו יחי ראובן שלדו קיימת כאילו הוא חי חוצה ליהודה בחטיה ש ע צ פ ו ת ו ו בגולגלין: שלא איברי לשפא לשקרים דשקר סרוכתיה: מאן דאמרי דמפרש המאות: ותתם (כיומא פ"ז) רשי כתוב אחר אומר אשרי נשוי פשע כסוי חטאה וכתוב אחר אומר ומרדה ועיזב אחרים: לא קשיא כאן ברומא המפרסם טוב לו להודות לרבים ה) דבראת שאינו נכלם בדבר: ש"מ מסתני כותבין שובר ופלוגתא דרא (בב"ב ק"ע). דבא אמר במקום שאין כותבין: וקשה דהא דבא גופא אמר בגם פשוט דכותבין שובר משום דעבד לה לאיש מלוה והכא פשוט דלית ליה: וי"ל דאית ליה דכותבין דהא דקאמר הכא במקום שאין כותבין דיהיו בעלמא הוא כלומר סהא לא תפשוט מידי דאיכא לאוקמא במקום שאין כותבין:

ה) נרלה ל"ג כדי שיכתבו לכל כתמת שלא מסורסם טוב לו שלא יעלם תמלא דאם מעלם מעלה שלא בכלם בדבר:

נוסח אם ניתן לדין מאיתנו דקתני: "שוברת כתובה" דבתרין טוב

תורה אור

יחקאל כ"ג מ"ד

ירמיה ח' ט

ירמיה ל"ב ל"ד

ירמיה ל"ב ל"ד

ירמיה ל"ב ל"ד